

κῶν τῆς Πατρίδος μας. Ἐὰν αἱ ἀνίατοι, ἐὰν αἱ ἄποροι ἐργάτιδες, ὑπηρετρίαι ἢ τροφοί, ἐὰν αἱ φιλόπονοι κορασίδες καὶ αἱ κομψαί, ἀλλὰ ἐργατικάι, φιλοτεχνήτριαι καὶ μικροτεχνήτριαι τῶν Ἀθηνῶν δὲν γνωρίζωσι τὸ ὄνομα τῆς Παρρὲν καὶ δὲν εὐλογῶσι τὸ ὄνομά της, ἐὰν δὲν τὸ μνημονεύωσιν εἰς τὰς προσευχάς των τὸ βράδυ καὶ τὸν ὄρθρον, ἰσάκεις ἐγείρωνται ἐπὶ τὰ ἔργα των, ὦ! τότε δὲν γνωρίζω τίς καρδία πλέον πρέπει νὰ πάλῃ δι' εὐγνωμοσύνην, τίς διάνοια πρέπει ν' ἀναπολῆ εὐλογοῦσα ὄνομα προστάτιδος! . . .

Ἄς μαρτυρήσωσιν τὸ Κυριακὸν σχολεῖον, τὸ Ἄσυλον τῶν ἐργατιδῶν, τὸ Νοσοκομεῖον τῶν ἀνιάτων, ἢ Ἐνωσις τῶν ἐλληνίδων γυναικῶν, ἕς μαρτυρήσωσιν τὰ ΕΡΓΑ, ἐὰν δὲν μαρτυρῶσιν αἱ καρδίαι, ἄς τὸ εἴπωσιν οἱ λίθοι καὶ τὰ καταστατικά, αἱ στήλαι τῶν ἰδρυτῶν καὶ τὰ ἀναθήματα τῶν εὐεργετιδῶν, ἐὰν δὲν τὸ ἀνομολογῶσιν μεγαλοφώνως τὸ πλῆθος τῶν στομάτων, ἄτινα εὖρον τροφήν, τῶν χειλέων, ἄτινα ἀνέλαβον τὴν ῥοδαλὴν χροιάν τῆς υγιείας, τῶν στήθων, ἄτινα ἀνέπνευσαν τὴν ζωογόνον καὶ ζεῖδωρον αὔραν τῆς εὐεξίας καὶ τῆς χαρᾶς! . . .

Τὰ ἔργα ἠμιλοῦσι διὰ πάντας τοὺς αἰῶνας, διὰ πάντας τοὺς λαούς· τὰ στόματα δὲν ἠμιλοῦσιν ἢ διὰ μόνους τοὺς συγχρόνους καὶ εἰς μίαν μόνην, τὴν πάτριον αὐτῶν γλῶσσαν! . . .

ΑΝΑΛΑΤΟΣ.

ΕΚ ΤΩΝ «ΦΘΟΓΓΩΝ ΙΤΑΛΙΔΟΣ ΜΟΥΣΗΣ»

1. ΓΟΥΪΔΟΥ ΓΟΥΪΝΙΤΣΕΛΛΗ (GUIDO GUINICELLI) 1220

ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΑ ΕΝ ΕΥΤΥΧΙΑ

Ὁ τοῦ τροχοῦ τῆς Τύχης ἀναβάτης,
Ὅς ἀναβάς ἐκεῖ, μὴ τόσον χαίρη!
Ἐὰν φαιδρᾶν τὴν ὄψιν της προσφέρῃ,
Πόσον ταχέως φεύγ' ἢ εὐνοιά της! . . .
Ἄχ! ὅσον εὐθαλὲς κ' ἂν καλυκίζῃ,
Τὸ ἄνθος, δέον μαρανθὲν νὰ κύπτῃ·
Καὶ νόμος τις, ὡς πειθομαι, ὀρίζει:
Ὅ, τ' ὑψωθῆ πολὺ, πολὺ νὰ πίπτῃ!
Δὲν πρέπει ὁ θνητὸς νὰ ὑπερχαίρη,
Εἰς μεγαλεῖα ἔξοχα ἐλπίζων:
Τῷ φέρ' ἢ ἀγαλλίασις πικρίαν·
Ἢ μετριότης μᾶλλον τῷ συμφέρει.
Ἄν εὐτυχῆ, μὴ γαυριᾶ ὑβρίζων!
Ἐπάρσεις πτώσιν φέρουσι βαρεῖαν! . . .

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.